

Bibliographische Daten

Titel: Bibel, Bd. 3: Ios 1,1-I Rg 12,7 – Nürnberg, STN, Solg. Ms. 3. 2°
Signatur: Solg. Ms. 3. 2°

Die Nutzung der Digitalisate von gemeinfreien Werken aus den Sammlungen der Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg ist gemäß den Bedingungen der [Creative-Commons-Lizenz Public Domain Mark 1.0](#) uneingeschränkt und kostenfrei erlaubt.

Im Sinne guter wissenschaftlicher Praxis wird gebeten, bei der Verwendung von durch die Stadtbibliothek im Bildungscampus überlassenen Digitalisaten stets die Quellenangabe in folgender Form zu verwenden: Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg, [Bestandssignatur + Blatt/Seite]

Im Interesse einer laufenden Dokumentation und der Information für Benutzerinnen und Benutzer erbittet die Stadtbibliothek die Überlassung von Belegexemplaren oder Sonderdrucken von Veröffentlichungen, die aus der Benutzung von Handschriften und anderen Medien in den historischen Sammlungen der Stadtbibliothek hervorgegangen sind. Sollte eine Abgabe nicht möglich sein, wird um Mitteilung der bibliographischen Daten der Publikation gebeten.

אחיותי ה' בלשונתי ופי' והחיותם את בני ידו אמי ואהי אחי ואב אחיותי - כי כן קראו
החיותך ואחיותי ה' - יכניח ושלחו וקראו לשלש אחיותי ה' ופי' ו
אליו כל אחיו וכל אחיותיו - אם לא

דירדנא לסיחון נלעוג
דצמרתו יתהו ונשמע
וימס לבבנו ולא קמה
עוד רוח באיש מפני
מפניכם ביהוה א
אלהיכם הוא אלהים
בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת ושם
ושמענא ואותמוסי
ליבנא ולא אתעתת
עוד רוח באיש מז
קרמיוכו אריותי אהו
הוא אלהי דשכונתיה
בשמיא מלעילא
ושליט על ארעה
מלרע ועתה השבע
נא לביהוה בני עשיתי
עמכם חסד ועשיתם
גם אתם עם בית אבי
חסד ונתתם לי אות
אמת ובעז קיימו בעז
לוי במימרא דיי ארו
עבדית עימכו טיבו
ותעבדו את אהו
עים בית אבא טיבו
ותתנו לי את הקשוט
והחיותם את אבי ואת
אמי ואת אחי ואת
אחותי ואת כל אשר
להם והעלתם ארץ
נפשתינו ממות וז
ותיחזו ית אבא וית
אימא וית אחי וית

אחותי וית כל דילהו
ותשובו ית נפשתינא
ממותא ויאמר
לה האנשים נפשנו
תחתכם למות אם
לא תגידו את דברנו
זה והיה נתת יהוה לנו
את הארץ ועשינו
עמד חסד ואמת וא
ואמר לה גבריא נפמי
נפשנא מסילן חלה
נפשתינו למות אם
לא תהיו ית פיתצמנא
דיו ויהי כדיתו יי לנא
ית ארע ונעביד עימד
טיבו וקשוט ותדרם
בחבל בעד החלוז כי
ביתא בקור החומה
ובחומה היא ישבת
ושלשלתו באטונא
מז חרבא ארו ביתה
בכותל שורא ובשורא
היא תבה ותאמר להם
הדרה לנו פו יפגעו
בכם הרדפים ונחבאתם
שמה שלשת ימים
עד שוב הרדפים ואחר
תלכו לדרבכם ואמרת
להו לטורא אוילג
דילמא יערעו בכוז
רודפניא ותטמרוז תמן
תלתא יומין עד דיתובו
רודפניא ובתרכו תהכו

לאורחכו ויאמרו
אליה האנשים נקיים
אנחנו משבעתך הזה
אשר השבעתנו וא
ואמר לה גבריא זכא
אנחנא ממומתך הו
דקיימת עלנא הנה
אנחנו באים בארץ
את תקות חוט השני
הזה תקשרו בחלוז
אשר הורדתנו בנות
אביך ואת אמד ואת
אחיך ואת כל בית
אביך תאספי אלך
הביתה היא אנחנא
עליו בארע ית תורא
דחוט זהריתא הוין
תקטרוז בחרבא דע
דשלשלתנא ביהוית
אכוד וית אמד וית
אחד וית כל בית אביך
תכנשו לותד לביתא
זהו כל אשר יצא
מדלתי ביתך החוצה
דמו כראשו ואנחנו
נקיים וכל אשר יהיה
אתך בפית דמו כרא
בראשו אסיד תהיה
בו ויהי כל דיפוק מ
מרשי ביתך לברא
חובת קטוליה כדושיה
ואנחנא זכא וכל די
יהי עמד בביתא חובת

והי

והי

הנה נה מינה עבדך חן כשינך והגרל חסדך
ויהי כדושיה אבם החוננה ויאמר אל הבט ויאמר אל מישה עליה ילי החיה ויפנו וישל
ההרה ויבאו על גחל אשבל והענו והאמר ילי חטאנו לי ויאדבר יליכם ולז
שמעתם בעלתי ההרה לקחתי ובעה דהיא אמר ילי כסל לך ואעט ארוץ עיני שטיס
ותאטר להם ההרה לכו פו יפגעו בכם וילכו ויבאו ההרה וישבו שם וילחינו האמרי את כש